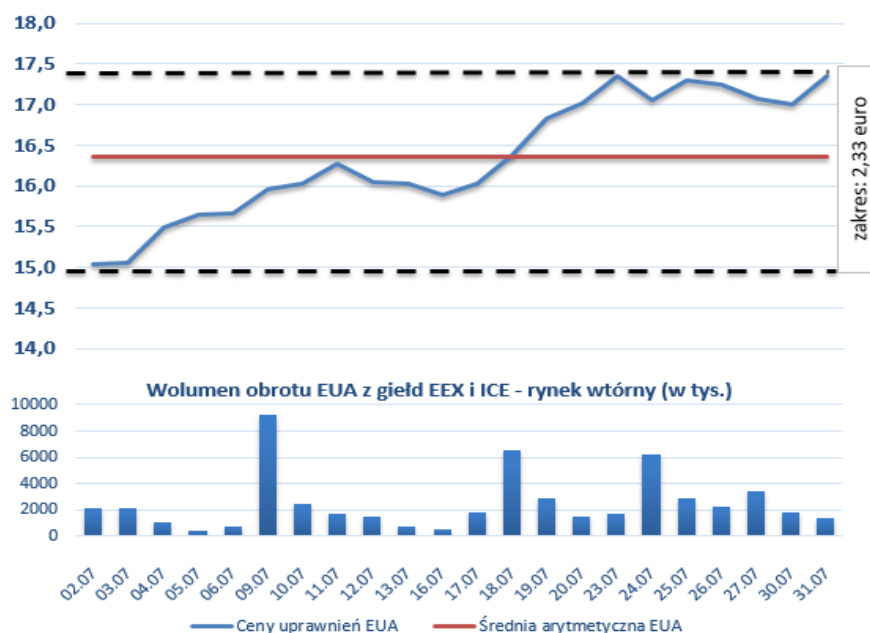

Wykres 1. Dzienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA oraz poziom wolumenu na rynku spot giełd EEX oraz ICE w lipcu 2018 roku [w euro]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych giełd EEX oraz ICE

Najważniejsze wydarzenia rynkowe w lipcu 2018 roku:

1. Posłowie PE podczas wspólnego posiedzenia Komisji ENVI³ oraz ITRE⁴ opowiedzieli się większością głosów za przyjęciem rozporządzenia w sprawie zarządzania Unią Energetyczną (tzw. *Governance of the Energy Union*). Jest to kolejny etap uzgodnień mających na celu przyjęcie regulacji w ramach całego pakietu Czystej Energii dla Wszystkich Europejczyków. Głosowanie plenarne Parlamentu Europejskiego nad tekstem rozporządzenia planowane jest na jesieni br., po którym konieczne będzie uzyskanie akceptacji Rady UE. Rozporządzenie wejdzie w życie 20 dni po opublikowaniu w dzienniku urzędowym UE.⁵ **(10 lipca)**
2. Podczas konferencji pt. „*EU Vision for a modern clean and competitive economy*”, która odbyła się w Brukseli, Komisarz ds. energii i klimatu Pan Miguel Canete poinformował, że KE pracuje obecnie nad wizją długoterminowej strategii redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz o możliwości

podwyższenia poziomu redukcji emisji przez UE do 45%⁶. **(10-11 lipca)**.

3. W dniu 11 lipca br. brytyjska aukcja uprawnień EUA na giełdzie ICE została unieważniona. Powodem było zbyt małe zainteresowanie kupujących – zainteresowanie było na poziomie 5,656 mln uprawnień w stosunku do liczby 5,741 mln oferowanego wolumenu, co stanowiło ok. 98,5% zapotrzebowania.⁷ **(11 lipca)**
4. Komisja Europejska opublikowała aktualizację rozdziału uprawnień do emisji na lata 2013-2020 z rezerwy dla nowych instalacji⁸. Do 16 lipca br. 153,1 mln uprawnień zostało zarezerwowanych dla 780 instalacji do wykorzystania w trzecim okresie rozliczeniowym EU ETS. Oznacza to, że 68% z 480,2 mln pierwotnej liczby uprawnień z rezerwy NER zostanie rozdysponowana dla nowych oraz istniejących instalacji, które zwiększą zdolność produkcyjną w kolejnych latach. Następną aktualizacja ma zostać opublikowana w styczniu 2019 r.⁹. **(16 lipca)**
5. W dniu 20 lipca ceny uprawnień na zamknięciu notowań rynku wtórnego uzyskały wartość 17,03

³ ENVI - Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ang. *Committee on Environment, Public Health and Food Safety*)

⁴ ITRE - Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (ang. *Committee on Industry, Research, Telecoms and Energy*)

⁵ https://ec.europa.eu/info/news/one-step-closer-towards-fulfilling-energy-union-commission-welcomes-parliament-committee-votes-clean-energy-package-2018-jul-10_en

⁶ <http://biznesalert.pl/canete-ue-moze-zaostreczyc-cele-klimatyczne/>

⁷ <https://www.theice.com/marketdata/reports/148>

⁸ NER- ang. New Entrants Reserve. W trzecim okresie systemu handlu uprawnieniami do emisji nowe instalacje oraz te, które zwiększyły swoją zdolność produkcyjną są uprawnione do otrzymania bezpłatnego przydziału uprawnień z rezerwy NER.

⁹ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/allowances/docs/status_table_ner_en_0.pdf

euro, przekraczając psychologiczny poziom 17 euro. Ostatni taki wynik zanotowano 14 listopada 2008 r. kiedy za uprawnienie na rynku wtórnym spot płacono 17,15 euro. **(20 lipca)**

odpowiednio 16,626 mln oraz 13,980 mln uprawnień EUA;

- ▶ w aukcjach uczestniczyło odpowiednio po 25 podmiotów.

Kształtowanie się cen uprawnień EUA i EUAA na rynku pierwotnym

W lipcu w ramach rynku pierwotnego, odbyło się 21 aukcji uprawnień EUA (19 na giełdzie EEX, 2 na giełdzie ICE¹⁰), na których sprzedano łącznie blisko 89,26 mln uprawnień EUA po średniej ważonej cenie 16,29 euro (o 0,06 euro poniżej średniej ceny spot z rynku wtórnego). Współczynnik popytu do podaży uprawnień na wszystkich aukcjach EUA wzrósł do poziomu 2,98¹¹.

W dniu 18 lipca br. odbyła się aukcja unijnych uprawnień EUAA, na której sprzedano 958 tys. uprawnień po cenie 16,01 euro. Zapotrzebowanie na uprawnienia było tylko o ok. 30% wyższe niż oferowany do sprzedaży wolumen.

Aukcje polskich uprawnień do emisji na platformie EEX

W dniach 4 i 18 lipca 2018 r. giełda EEX, w imieniu Polski, przeprowadziła dwie kolejne aukcje uprawnień EUA, na których:

- ▶ sprzedano po 3,547 mln uprawnień EUA;
- ▶ cena rozliczeniowa wyniosła odpowiednio 15,35 euro/EUA oraz 16,17 euro/EUA;
- ▶ przychód ze sprzedaży uprawnień EUA wyniósł odpowiednio 54,446 mln euro oraz 57,355 mln euro;
- ▶ całkowite zapotrzebowanie na uprawnienia, zgłoszone przez uczestników aukcji, wyniosło

Ogółem w całym 2018 r. za pośrednictwem giełdy EEX Polska planuje sprzedać 78,030 mln uprawnień EUA.

Aktualizacja prognoz cen uprawnień EUA w okresie 2018-2021

W dniu 30 lipca br. Thomson Reuters opublikował zestawienie prognoz cen uprawnień EUA¹² autorstwa kilku instytucji finansowych (ostatnia ankieta dot. prognoz miała miejsce w kwietniu 2018 r.¹³). W tabeli 2 przedstawiono wyniki prognoz pięciu wybranych firm analitycznych w latach 2018-2021 wraz ze średnią arytmetyczną cen dla poszczególnych lat. Ekspertcy oczekują, że ceny uprawnień w **III i IV kwartale br.** ukształtują się na poziomie średnio (odpowiednio) **16,21 i 16,52 euro**, co jest dużo niższą wielkością od notowań cen uprawnień na rynku spot w końcówce lipca oraz kontraktu futures na 2018 r. (odpowiednio 17,36 i 17,40 euro w dniu 31 lipca br.). Powodem tak ostrożnych wycen uprawnień są obawy o możliwe mocne ich przeceny w końcówce roku.

Analitycy podnieśli swoje prognozy cen na lata 2019-2020 w stosunku do projekcji opublikowanych w kwietniu. Wartość uprawnień w **2019 r. i 2020 r.** zdaniem pięciu wybranych instytucji wyniesie średnio, odpowiednio **17,33 oraz 19,06 euro**¹⁴. Po raz pierwszy w tego rodzaju zestawieniu opublikowano prognozy na **2021 r.**, w którym eksperci oczekują ceny **21,06 euro**.

Tabela 2. Aktualna prognoza cen uprawnień EUA na lata 2018-2021 według pięciu wybranych instytucji (w euro)

Prognoza cen uprawnień EUA (końcówka roku)					
Instytucja	III kw. 2018	IV kw. 2018	2019	2020	2021
Energy Aspects	17,00	18,50	19,20	22,80	24,90
Thomson Reuters	14,00	16,00	15,00	16,00	19,00
Nomisma Energia	16,30	14,60	16,70	19,00	20,90
Engie Global Markets	17,00	16,50	17,00	17,00	18,00
Vertis	16,75	17,00	18,75	20,50	22,50
Średnia	16,21	16,52	17,33	19,06	21,06

Źródło: Thomson Reuters z dnia 30 lipca 2018 r.

¹⁰ Aukcja brytyjskich uprawnień zorganizowana w dniu 11 lipca została anulowana z powodu zbyt niskiego popytu w stosunku do oferowanych uprawnień (tzw. „cover ratio” < 1). Wolumen 5,741 mln uprawnień został rozdysponowany na kolejne 4 aukcje – na dni 8 i 22 sierpnia oraz 5 i 19 września br.

¹¹ Obliczono średni ważony współczynnik popytu do podaży, czyli stosunek wolumenu zleceń do wolumenu oferowanego na aukcji

¹² <http://carbon-pulse.com/50546/>

¹³ O czym można przeczytać w „Raporcie z rynku CO2” nr 73, kwiecień 2018 r.

¹⁴ W kwietniu prognozy dla 2019 i 2020 r. wyniosły odpowiednio 15,93 i 18,98 euro, jednak wówczas pod uwagę były brane opinie czterech instytucji.

Najważniejszym czynnikiem stojącym za wzrostami cen uprawnień są oczekiwania na rozpoczęcie od stycznia 2019 r. działania rezerwy MSR. Dla rynku oznacza to początek procesu znaczącego ograniczenia podaży uprawnień. Przykładem może być wzrost zainteresowania zakupami uprawnień ze strony sektora przemysłu w związku z koniecznością rozliczenia swoich emisji w przyszłości oraz niepewnością co do ostatecznych decyzji w sprawie bezpłatnych przydziałów dla przemysłu w przyszłym okresie EU ETS. Ponadto liczba sektorów którym należą się bezpłatne uprawnienia z tytułu ucieczki emisji, zostanie mocno ograniczona do 44 lub maksymalnie 72 sektorów.

Najważniejsze informacje z innych systemów ETS

5 lipca – Rząd Korei Południowej opublikował projekt planu działania do 2030 r., mający na celu osiągnięcie krajowej redukcji emisji wynikającej z NDC (ang. *Nationally Determined Contributions*) w ratyfikowanym Porozumieniu paryskim. Korea Południowa planuje zredukować emisje do 2030 r. o 37% poniżej poziomu referencyjnego BAU (ang. *business-as-usual*). Zgodnie z BAU emisje w 2030 r. mają wynosić 850,80 MtCO₂eq. Projekt mapy drogowej pokazuje, że Korea Południowa planuje w 2030 r. osiągnąć emisje w wysokości 536 MtCO₂eq (udział krajowych redukcji ma zostać zwiększony z 25,7% do 32,5% poprzez większe cięcia emisji w sektorach, a pozostałe 4,5% mają stanowić międzynarodowe jednostki offsetowe). Po wysłuchaniu opinii publicznej, Rząd Korei planuje sfinalizować projekt planu do końca lipca 2018 r. [\[link\]](#)

5 lipca – W dniu 28 czerwca 2018 r., w Meksyku, zakończyła się pierwsza symulacja rynku emisji. Wzięło w niej udział ponad 100 firm meksykańskich pochodzących z różnych sektorów gospodarki, takich jak produkcja energii elektrycznej, wydobywanie i przetwórstwo węglowodorów, lotnictwo, górnictwo, leśnictwo, producenci dóbr konsumpcyjnych i wiele innych. Firmy reprezentowały dwie trzecie wielkości emisji gazów cieplarnianych w Meksyku. Celem ćwiczenia było zwiększenie zdolności i gotowości meksykańskich przedsiębiorstw do uczestnictwa w przyszłym meksykańskim systemie handlu uprawnieniami do emisji (ETS), który ma rozpocząć fazę pilotażową w 2018 lub 2019 r. Szczegóły będą

prawdopodobnie ustalane w nadchodzących miesiącach, kiedy to nowa administracja krajowa obejmie urzędy w grudniu 2018 r. po wyborach powszechnych 1 lipca 2018 r. [\[link\]](#)

5 lipca – W dniu 27 czerwca 2018 r. Senat Kolumbii ogłosił zatwierdzenie projektu ustawy klimatycznej. Ustawa jest obecnie w trakcie zatwierdzania przez prezydenta, a tekst zatwierdzony przez Senat nie został jeszcze opublikowany. Proponowany projekt ustawy, obecnie dostępny na stronie internetowej kolumbijskiego rządu, określa przepisy dotyczące ustanowienia krajowego programu emisji gazów cieplarnianych (GHG). Taki program może pozwolić na ustanowienie krajowego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS). Jeśli projekt zostanie zatwierdzony przez prezydenta, spowoduje to, że Kolumbia będzie drugim krajem w Ameryce Łacińskiej (po Meksyku), który wprowadzi u siebie system ETS. Kolumbia zobowiązała się zmniejszyć emisje gazów cieplarnianych do 2030 r. o co najmniej 20% w stosunku do projekcji emisji wg scenariusza BAU. Kolumbia może zwiększyć redukcję emisji do 2030 r. z 20% na 30%, pod warunkiem otrzymania międzynarodowego wsparcia finansowego na wdrożenie niektórych swoich programów. Wspomniane cele redukcji 20% i 30% Kolumbia zadeklarowała przed konferencją COP21 w Paryżu, w ramach wkładów do nowego porozumienia tzw. INDC¹⁵ (ang. „*Intended Nationally Determined Contributions*”). [\[link\]](#)

6 lipca – W dniu 3 lipca 2018 r., zgodnie z obietnicą wyborczą, premier prowincji Ontario w Kanadzie Douglas Ford uchylił ustawodawstwo systemu handlu uprawnieniami do emisji ETS. Zakazał również handlu uprawnieniami do emisji i jednostkami uzyskanymi w wyniku realizacji projektów offsetowych podmiotom uczestniczącym w systemie z podmiotami uczestniczącymi w systemach ETS w prowincji Quebec w Kanadzie i w stanie Kalifornia w USA. Premier nie określił, jakie będą dalsze kroki jego rządu w zakresie demontażu systemu ETS. Po deklaracji premiera prowincji Ontario, kanadyjska minister ds. Środowiska i Ochrony Klimatu ogłosiła, że rząd federalny Kanady dokona przeglądu 420 mln CAD¹⁶ przekazanych do prowincji na działania klimatyczne, w związku z wprowadzeniem w prowincji systemu handlu uprawnieniami do emisji. Obecnie krajowe fundusze

¹⁵<http://www4.unfccc.int/Submissions/INDC/Published%20Documents/Colombia/1/INDC%20Colombia.pdf>.

¹⁶ Dolar kanadyjski

zostały wstrzymane. Od stycznia 2019 r. w Ontario będzie obowiązywał federalny podatek od emisji dwutlenku węgla, który zostanie nałożony w prowincjach, w których nie ma mechanizmów ustalania cen uprawnień do emisji. Premier Ontario ma zamiar przeznaczyć 30 mln CAD na walkę w sądzie z rządem federalnym, w sprawie nałożenia na prowincję federalnego podatku od emisji. [\[link\]](#)

10 lipca – Ministerstwo Środowiska Indii planuje od przyszłego roku obniżyć poziomy emisji dla wszystkich starych elektrowni, tak aby dostosować je do norm krajowych, które będą obowiązywać od 2022 r. Bardzo stare elektrownie będą zamykane. Indie skoncentrują się na doposażeniu starych kotłów, wprowadzeniu norm emisji dla kotłów oraz wprowadzaniu technologii przyjaznych dla środowiska. Indie, zgodnie ze swoim krajowym wkładem (NDC), wynikającym z Porozumienia paryskiego deklarują do 2030 r. redukcję emisji na jednostkę PKB o 33-35%, w stosunku do 2005 r. Zamierzają również do 2030 r. osiągnąć 40% udział energii ze źródeł niekopalnych w stosunku do całkowitej zainstalowanej mocy. [\[link\]](#)

11 lipca – W dniu 11 lipca 2018 r. Rząd Korei Południowej opublikował plan rozdziału uprawnień dla drugiego okresu rozliczeniowego swojego systemu handlu uprawnieniami do emisji KETS. Zgodnie z planem, 1,777 mld koreańskich jednostek uprawnień (KAU) zostanie wydanych 591 firmom na drugi okres rozliczeniowy (2018-2020), co stanowi wzrost o 2,1% w porównaniu z pierwszym okresem (2015-2017). Uczestnicy systemu otrzymają rocznie około 548 mln uprawnień, a kolejne 19 milionów pozostawiono w rezerwie stabilności rynkowej. Dodatkowo około 134 miliony zostało zarezerwowane dla nowych uczestników. [\[link\]](#)

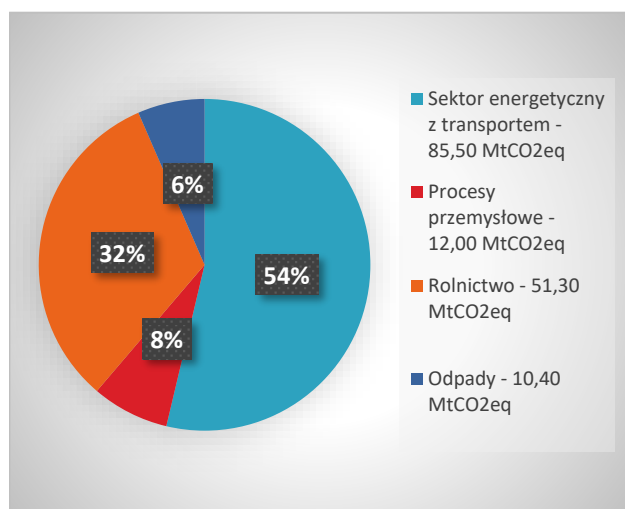
13 lipca – zgodnie z danymi California Air Resources Board emisje gazów cieplarnianych w Kalifornii zmniejszyły się w 2016 r. o 2,7% w stosunku do 1990 r. W ten sposób Kalifornia osiągnęła swój cel, jakim miało być osiągnięcie w 2020 r. poziomu emisji gazów cieplarnianych z 1990 r., cztery lata przed planowanym terminem. Emisje na jednego mieszkańca nadal należą do najniższych w Stanach Zjednoczonych, z 23% spadkiem w 2016 r. (10,8 tCO₂eq na osobę) w stosunku do 2001 r. (14 tCO₂eq na osobę). Intensywność CO₂e (emisja CO₂eq na jednostka PKB) również spadła o 38% w stosunku do 2001 r. Osiągnięcie to było możliwe dzięki zwiększonemu wytwarzaniu energii odnawialnej

w Kalifornii, w szczególności w sektorze energii słonecznej, który wzrósł do 33% w 2016 r. Emisje CO₂ z sektora energetycznego spadły o 18% w 2016 r. W najbliższym czasie Kalifornia skoncentruje się na sektorze transportu, aby w tym sektorze osiągnąć 40% cel redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. [\[link\]](#)

13 lipca – Rząd Północno-Zachodnich Terytoriów (ang. *Northwest Territories*) w Kanadzie podjął decyzję o wprowadzeniu podatku węglowego od sprzedaży paliw kopalnych od 1 lipca 2019 r. Stawka podatku została ustalona na poziomie 20 CAD za tonę CO₂eq (15 USD/tCO₂eq) i będzie stopniowo zwiększana do 50 CAD za tonę CO₂eq (38 USD/tCO₂eq) do 2022 r. Ponieważ transport odpowiada za prawie 60% zużycia paliw kopalnych na Północno-Zachodnich Terytoriach, przewiduje się, że podatek znacząco zwiększy koszty transportu i ceny końcowe produktów. Większość gospodarstw domowych, firm i agencji rządowych zostanie całkowicie zwolniona z obowiązku płacenia podatku węglowego za paliwo do ogrzewania. Sektor lotniczy również zostanie zwolniony z płacenia tego podatku. Rodziny otrzymają nową ulgę podatkową w wysokości 260 CAD rocznie na osobę dorosłą i 300 CAD rocznie na dziecko, która będzie otrzymywana przy zeznaniu podatkowym i jej kwota będzie stopniowo wzrastać wraz ze wzrostem podatku. [\[link\]](#)

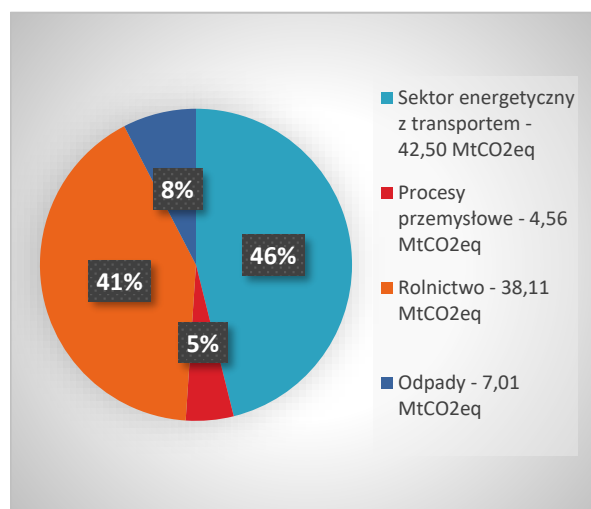
24 lipca – Rada Ministrów Korei Południowej zatwierdziła plan działania w zakresie gazów cieplarnianych do 2030 r. oraz plan rozdziału uprawnień na drugi okres rozliczeniowy (2018-2020) działania KETS. Oba te elementy są kluczowymi częściami strategii Korei Południowej, zmierzającej do osiągnięcia krajowego celu redukcji w 2030 r., wynikającego z NDC w ratyfikowanym Porozumieniu paryskim. W 2030 r. Korea zamierza wyemitować 536 MtCO₂e w 2030 r. Zgodnie z mapą drogową oczekuje się, że krajowe emisje osiągną najwyższy poziom ok. 2020 r. Plan zmniejsza również zakres wykorzystania międzynarodowych jednostek offsetowych, zwiększając udział krajowych środków, do uzyskania celów redukcji w 2030 r. W drugim okresie rozliczeniowym 97% uprawnień zostanie przydzielonych bezpłatnie, a pozostałe 3% zostanie sprzedane na aukcjach. [\[link\]](#)

Wykres 2. Emisje CO₂eq Filipin w podziale na sektory w 2012 r. [w %]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie WRI CAIT 2.0, 2016

Wykres 3. Emisje CO₂eq Filipin w podziale na sektory w 1990 r. [w %]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie WRI CAIT 2.0, 2016

Polityka klimatyczna Filipin

W październiku 2015 r., przed konferencją COP21 w Paryżu, Filipiny przekazały do UNFCCC swoje INDC¹⁷ (ang. *Intended Nationally Determined Contributions*), w których zobowiązały się do zmniejszenia do 2030 r. emisji GC¹⁸ o 70% w stosunku do scenariusza BAU (ang. *business-as-usual*). Jednak będzie to możliwe po otrzymaniu międzynarodowego wsparcia finansowego na działania klimatyczne, transferu technologii i budowania potencjału od krajów rozwiniętych. W marcu 2017 r.¹⁹ Senat Filipin ratyfikował Porozumienie paryskie. Filipiny nie przekazały jeszcze swojego NDC (ang. *Nationally Determined Contributions*), ale zakłada się, że cele w złożonym INDC będą tożsame z NDC. Główne zmniejszenie emisji będzie pochodziło z sektora energetycznego, transportu, odpadów i przemysłu. Zakłada się, że jeżeli emisje z sektora energetycznego, rolnictwa i przemysłu zostaną obniżone o 70% poniżej poziomu BAU to emisja w 2030 r. powróci do poziomu z 1990 r. Plan zmniejszenia emisji o 70% może stać pod znakiem zapytania po ogłoszeniu przez rządowy Departament Energii w 2015 r. planu zbudowania do 2025 r. elektrowni węglowych o mocy 10 GW oraz planu działania dotyczącego węgla na lata 2017-2040.

¹⁷<http://www4.unfccc.int/submissions/INDC/Published%20Documents/Philippines/1/Philippines%20-%20Final%20INDC%20submission.pdf>

¹⁸ Gazy cieplarniane

¹⁹<https://climateactiontracker.org/countries/philippines/>

Według WRI CAIT²⁰ (ang. *World Resources Institute Climate Analysis Indicators Tool*) emisje gazów cieplarnianych na Filipinach w 2012 r. były zdominowane przez sektor energetyczny (54%), następnie rolnictwo (32%), procesy przemysłowe (8%) i odpady (6%). Pokazano to na wykresie 2. Z kolei na wykresie 3 pokazano emisje GC w podziale na sektory z 1990 r.

Emisje z sektora energetycznego wzrosły w latach 1990-2012 o 43 Mt CO₂eq, w większości przez wzrost produkcji energii elektrycznej i ciepła oraz transportu. W latach 1990-2012 produkcja energii elektrycznej prawie się potroiła. Udział produkcji energii elektrycznej z węgla wzrósł z 7% do 39%, a z gazu ziemnego z 0% do 27%. Produkcja energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wzrosła w tym czasie dwukrotnie i jej udział w miksie energetycznym w 2012 r. wyniósł 28%. W 2012 r. całkowita zainstalowana moc elektryczna wynosiła około 17 GW. Emisje w rolnictwie wzrosły w okresie 1990-2012 o 13,19 Mt CO₂eq. Spowodowane to było wzrostem powierzchni uprawy ryżu o 41%, a sama produkcja ryżu wzrosła o 82%.

Aby osiągnąć cel obniżenia emisji o 70% do 2030 r. Filipiny muszą zrealizować zatwierdzone działania i polityki. Do kluczowych polityk²¹, których realizacja ma pomóc w osiągnięciu tego celu możemy zaliczyć:

²⁰https://www.climatelinks.org/sites/default/files/asset/document/2016_USAID_Philippines%20GHG%20Emissions%20Fact%20Sheet.pdf

²¹<http://www.mdpi.com/2071-1050/9/7/1160/htm>

- Krajowy Program Efektywności Energetycznej i Ochrony Środowiska, uruchomiony w 2004 r., który kładzie główny nacisk na stosowanie w sektorze transportu paliw alternatywnych i gazu ziemnego,
- Ustawę o biopaliwach z 2006 r.,
- Ustawę o energetyce odnawialnej z 2008 r., która już doprowadziła do znaczącego zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii,
- Krajową Strategię Zrównoważonego Transportu Ekologicznego na lata 2010-2020, która obejmuje głównie transport na obszarach miejskich,
- Krajowy Plan Działań w zakresie Zmian Klimatu na lata 2011-2028, gdzie jednym z najważniejszych obszarów działania jest zrównoważona energia. Plan Działań określa krótko, średnio i długoterminowe plany mające na celu dostosowanie i łagodzenie klimatu,
- Krajowy Plan Energetyki Odnawialnej (ang. *National Renewable Energy Plan* - NREP) na lata 2012-2030.

Sektor energetyki odnawialnej jest uznawany za priorytetowy sektor inwestycyjny. NREP określa plany i prognozy dla sektora energetycznego: elektryfikacji

obszarów wiejskich, rozwój energetyki lokalnej, rozwój energetyki odnawialnej, wprowadzenia paliw alternatywnych. Cele i plany dotyczące transportu obejmują m.in. zmniejszenie do 2030 r. o 10% zużycia energii w stosunku do rocznego całkowitego zapotrzebowania na energię we wszystkich sektorach gospodarki. Do 2030 r. 30% pojazdów transportu publicznego w całym kraju będzie napędzana paliwami alternatywnymi takimi jak: ciekły gaz ziemny LNG (ang. *Liquefied Natural Gas*) i sprężony gaz ziemny CNG (ang. *Compressed Natural Gas*).

Światowa podaż jednostek offsetowych

Z danych publikowanych przez Sekretariat Konwencji Klimatycznej (UNFCCC) wynika, że liczba projektów zarejestrowanych do końca lipca wynosi 7 805 projektów CDM²² (ang. *Clean Development Mechanism* – mechanizm czystego rozwoju) i wzrosła od poprzedniego miesiąca o 2.

Liczba jednostek CER wydanych do końca lipca 2018 r. wyniosła ok. 1 927 mln, co w porównaniu do poprzedniego zestawienia oznacza, że w ciągu ostatniego miesiąca wydano ok. 14 mln jednostek CER. Natomiast liczba jednostek wydanych w związku

Tabela 3. Najnowsze ceny uprawnień do emisji CO₂ w ETS-ach na świecie

System ETS	Cena/tCO ₂ e**	Data	Źródło
California-Québec	14,65 USD	15.05.2018	California Air Resources Board
Chińskie pilotażowe ETS: - Beijing - Chongqing - Guangdong - Shanghai - Hubei - Shenzhen - Tianjin - Fujian	69,23 CNY (10,23 USD) 3,62 CNY (0,54 USD) 13,00 CNY (1,92 USD) 39,27 CNY (5,80 USD) 17,97 CNY (2,65 USD) 36,25 CNY (5,35 USD) 12,50 CNY (1,85 USD) 19,45 CNY (3,10 USD)	09.07.2018	Tanjiaoyi News Service
EU ETS	16,90 EUR (20,10 USD)	20.07.2018	European Energy Exchange
Korea Płd.	22,700 KRW (20,66 USD)	23.07.2018	Korea Exchange
Nowa Zelandia	22,65 NZD (15,42 USD)	23.07.2018	OMF CommTrade New Zealand
RGGI	4,02 USD*	13.06.2018	RGGI, Inc.
Szwajcaria	8,00 CHF (8,06 USD)	06.03.2018	Schweizer Emissionshandelsregister (German)

*Cena za krótką tonę CO₂; krótka tona = 0,91 metrycznej tony

**Do przeliczenia na USD wykorzystano kurs z dn. 23 lipca 2018 r.

Źródło: Opracowanie KOBiZE na podstawie <https://icapcarbonaction.com/en/newsletter-archive/mailling/view/listid/-/mailingid-100/listtype-1>

²² <http://cdm.unfccc.int/>

z realizacją działań programowych CDM (PoA)²³ w czerwcu osiągnęła poziom 14,5 mln jednostek, wzrastając o 80 tys. jednostek.

Pozostałe informacje

- ▶ Wydział ds. Działań w sprawie Zmian Klimatu Komisji Europejskiej opublikował specjalne wytyczne odnośnie raportowania ds. leśnictwa pn. „*Guidance on developing and reporting Forest Reference Levels in accordance with regulation (EU) 2018/841*”. Wytyczne te mają pomóc p.czł. w opracowaniu poziomu referencyjnego dla lasów (FRLs²⁴) oraz Krajowych Planów Rozliczania, które są wymagane zgodnie z rozporządzeniem LULUCF. Państwa członkowskie mają przedstawić swoje poziomy odniesienia wraz ze strategiami do dnia 31 grudnia 2018 r. dla okresu 2021-2025 oraz do dnia 30 czerwca 2023 r. za okres od 2026-2030. [\[link\]](#)
- ▶ Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznaczy 10 mld zł na rozwój eko-mobilności w Polsce. 25 lipca odbyło się spotkanie *Impact mobility rEvolution roundtable*, dotyczące rozwoju polskiego sektora motoryzacyjnego. Udział w spotkaniu wzięli przedstawiciele Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii, NFOŚiGW, Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, Agencji Rozwoju Przemysłu i Polskiego Funduszu Rozwoju oraz Politechniki Warszawskiej i Akademii Hutniczo-Górnictwa, a także przedstawiciele świata biznesu: Volvo, Volkswagena i Toyoty. Wspomniana wyżej kwota, która w całości ma zostać przeznaczona dla samorządów, pochodzić będzie w dużej mierze z Funduszu Niskoemisyjnego Transportu, opłat z biopaliw oraz środków własnych NFOŚiGW. Czas przeznaczony na wydatkowanie to 10 lat. Planuje się, że cały program ruszy oficjalnie we wrześniu br. Na samo opracowanie strategii nisko- oraz zeroemisyjnego transportu dla największych ośrodków miejskich przeznaczonych zostanie 10 mln zł. Samorządy będą mogły ubiegać się o dofinansowanie różnego rodzaju „zielonych” pomysłów związanych z transportem – najistotniejszy będzie jednak wybór nisko- lub zeroemisyjnego transportu publicznego i jego

odpowiednie wkomponowanie w strukturę miasta. Środki będą dedykowane na wymianę taboru pojazdów transportu publicznego (bezemisyjne autobusy, trolejbusy, metro), jak również rozbudowę infrastruktury (stacje ładowania pojazdów elektrycznych). Aktualnie do wszystkich samorządów w Polsce, w ramach programu NCBR, zaplanowane jest dostarczenie około tysiąca elektrycznych autobusów. [\[link\]](#)

- ▶ Komisja Europejska rozpoczęła publiczne konsultacje dotyczące strategii długoterminowej redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE. Zainteresowane strony mogą przesłać swoje wkłady poprzez wypełnienie kwestionariusza do 9 października 2018 r. Celem konsultacji jest gromadzenie opinii na temat ścieżek technologicznych i społeczno-gospodarczych, które należy zbadać w ramach długofalowej strategii UE w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych. Zgodnie z Porozumieniem paryskim UE musi opracować strategię redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. Komisja zamierza przedstawić swoją propozycję strategii przed kolejną Konferencją Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (COP24), która odbędzie się w Katowicach w grudniu 2018 r. [\[link\]](#)
- ▶ Unia Europejska i Chiny potwierdziły swoje zaangażowanie w Porozumienie paryskie we wspólnym oświadczeniu wydanym w dniu 16 lipca po 20. szczycie UE-Chiny w Pekinie. Podczas szczytu przywódcy: J. C. Juncker – Przewodniczący KE, D. Tusk – Przewodniczący Rady UE oraz Premier Chin Li Keqiang podkreślili znaczenie walki ze zmianami klimatycznymi i wezwali inne kraje do zintensyfikowania działań na rzecz klimatu. Podczas tego samego spotkania podpisano również wstępne porozumienie mające na celu ułatwienie współpracy w zakresie handlu emisjami pomiędzy UE oraz Chinami. Ponadto liderzy podkreślili, że w tym roku jednym z głównych celów jest przyjęcie w Katowicach podczas COP24 Programu Prac nad Porozumieniem Paryskim, czyli opracowanie podręcznika niezbędnego do wdrożenia porozumienia klimatycznego [\[link\]](#).

²³ ang. *Programme of Activities (PoA)* – działania programowe obejmują realizację wielu pojedynczych projektów, które łączą wspólna procedura zatwierdzania, a dodawanie kolejnych projektów odbywa się bez konieczności ich nowego zatwierdzania, co prowadzi

do obniżenia kosztów (więcej nt. CDM PoA: <http://cdm.unfccc.int/ProgrammeOfActivities/index.html>)

²⁴ Ang. Forest Reference Levels.

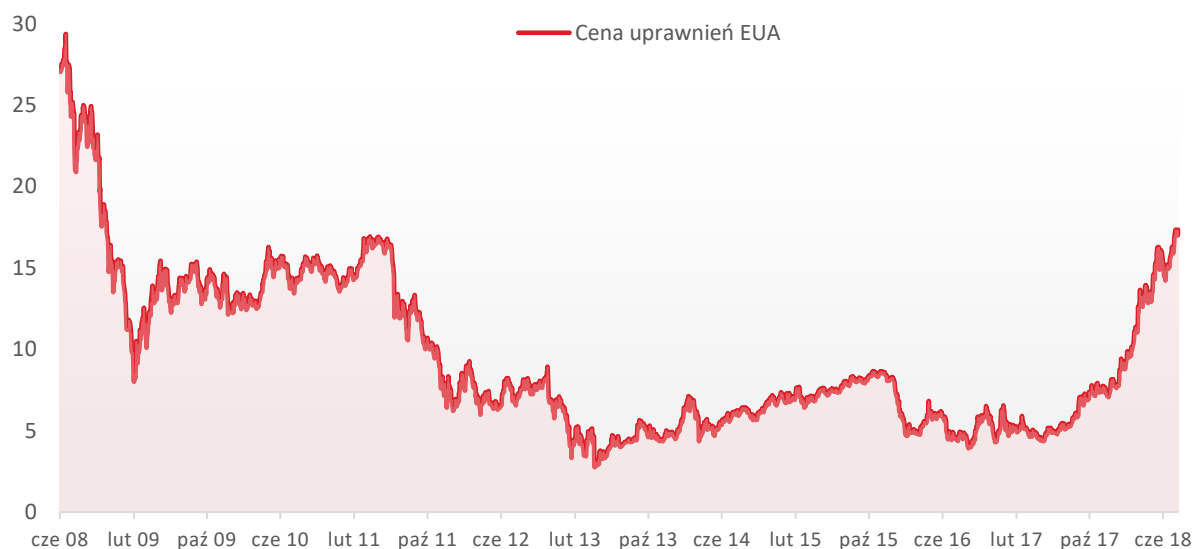
Tabela 4. Kalendarium najważniejszych wydarzeń w sierpniu 2018 r.

Dzień	Wydarzenie
29-30 sierpnia	Grupa robocza Rady UE ds. Środowiska (ENVI)
Wrzesień	EU Climate Diplomacy Week, Nowy Jork, Zgromadzenie Plenarne ONZ, Talanoa Dialog
W sierpniu	<p>Terminy aukcji uprawnień EUA w UE*:</p> <ul style="list-style-type: none"> ⇒ EEX: 1 i 29 sierpnia (środa) - krajowa aukcja polskich uprawnień EUA - 1,773 mln (start od 9:00 do 11:00) ⇒ EEX: każdy poniedziałek, wtorek i czwartek: od 2 do 30 sierpnia - 2,104 mln EUA/aukcję - start od 9:00 do 11:00 ⇒ EEX: w każdy piątek od 3 do 27 sierpnia: krajowa aukcja niemiecka, do sprzedaży: <u>2,18 mln</u> EUA/aukcję – start od 9:00 do 11:00 ⇒ ICE: 8 i 22 sierpnia - krajowa aukcja brytyjska, do sprzedaży po : <u>3,445 mln</u> (zwiększony wolumen w związku z anulowaniem aukcji w dniu 11 lipca br.) – start od 9:00 do 11:00.

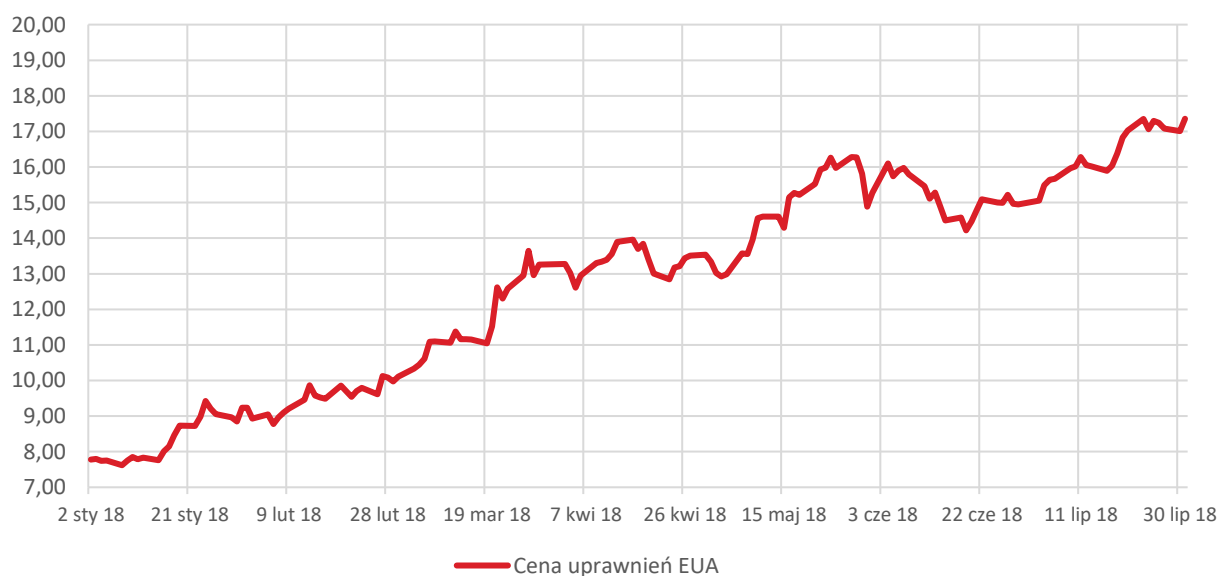
* na podstawie kalendarza aukcji giełd EEX i ICE, podane godziny zgodnie z czasem środkowoeuropejskim

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie EEX, ICE, PE, Rada UE

Wykres 4. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot w latach 2008-2018 [w euro]

Wykres 5. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot w 2018 roku [w euro]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych o cenach z rynku OTC (do dnia 10 czerwca 2009 r.) i giełdy ICE/ECX, Bluenext, EEX, Nordpool (od 11 czerwca 2009 r. do końca grudnia 2012 r.) oraz na podstawie danych giełdy ICE/ECX, EEX (poczynając od 1 stycznia 2013 r.).

Celem zobrazowania sytuacji na rynku EU ETS, a także zmienności ceny uprawnień do emisji, zdecydowaliśmy się na cykliczne umieszczanie w Raporcie z rynku CO₂ wykresów pokazujących główny trend cenowy uprawnień do emisji. Prezentowany w obecnym Raporcie z rynku CO₂ wykres 4 obejmuje okres od czerwca 2008 r. do lipca 2018 r. Natomiast na wykresie 5 przedstawiono zakres zmienności cenowej w 2018 r.

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych i z zachowaniem praw autorskich, w szczególności ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

Sfinansowano ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Opracowanie:

Krajowy Ośrodek Bilansowania
i Zarządzania Emisjami

Instytut Ochrony Środowiska -
Państwowy Instytut Badawczy

W celu otrzymywania bezpośrednio numerów „Raportu z rynku CO₂” zachęcamy Państwa do zapisywania się do naszego newslettera

⇒ **NEWSLETTER**